

Mäntyvaara se 20 p Huhtik 1902

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinimäessä, John Kieri, Olof Matoniemi, Matti Uuskoski, Antti Törmänen ynnä kaikkien totisten työntekijäin, meidän ja teidän kanssanne Herran seurakunnassa, Jumalan armo ja rauha lisääntyköön teille Herramme Kristuksen kautta nyt ja iankaikkisesti, amen.

Saan antaa tietää, että olen elämässä, vaikka terveyteni on huononlainen, mutta uskomassa olemme niin kuin ennenkin syntein anteeksisaamisen armosta itsemme autuaaksi Esikoisten seurakunnan helmassa. Se on pyhain ihmisten yhteydessä, johon seurakuntaan on taivaan valtakunnan avaimet annetut Herralta Jeesukselta, ja sama mielipide on minulla tästä kristillisyydestä kuin ennenkin. Ei se ole mihinkään käsin liikkunut, vaikkapa eriseuraiset ja itsehurskaat luulevat nyt löytäneensä puhtaamman kristillisyyden kuin se on ennen jo vanhimmilta opetettu ja saarnattu lähes 60 vuotta, alkaen Laestadius vainajalta, sitten Juhani Raattamaa vainajalta ja vanha[[lta](#)] Jonas Purnu vainajalta ynnä monen muun heidän rakastajansa kanssa, joka on nyt minun surusanoma teille ilmoittaa, että meidän ja teidän rakastettu vanhus, Jonas J. Purnu muutti majansa täältä kyynelten maasta iankaikkiseen iloon Jumalan paratiisiin 15. p. maaliskuuta klo 3 jälkeen puolen päivän Gellivaaran kirkon kylässä palausmatkalla saarnareissulta Wittangista, jossa oli paljon saarnaajia koossa aina Norjasta oli Meri Pietari ja Mikkelin Jouni, ja Suomesta oli saarnaajia kanssa Antti Kolehmainen ja Simoliini, jotka tulit hakemaan saarnaajia ja apua itsellensä sinne Suomeen. Ei[[vät](#)] he tulleet sillä viisaudella kuin Nikkari-Tuomas ja hänen kansalaisensa, jotka tuli[[va](#)]t opettamaan vanhimpia, vaan ei[[vät](#)] oppimaan. Vaan Kolehmainen ja Simoliini tuli[[va](#)]t toisella mielellä ja toisella sydämellä, sillä he tunnusti[[va](#)]t tultuansa, että he ovat tulleet vanhimpia oppimaan ja ei opettamaan. Joka oli vielä viimeinen toimi meidän rakkaalla vanhuksella yhdistettynä seurakunnan kanssa, että valita miehet, jotka uskolliset ovat lähettää Suomeen. Josta seurakunnan vanhimmat ja nuoremmat saarnaajat yhdistettynä löysi[[vä](#)]t sopiviksi lähettää Erik Samuel Johanssonin Vettasjärveltä ja Viktor Appelqvistin Gellivaaran kirkonkylästä, josta he jo lähtivät reissulle ennen vainajan kuolemaa, joka nyt on jättänyt suuren joukon rakastajiansa vuodattamaan rakkauden ja kaipauksen kyyneleitä hänen hautansa päälle. Mutta hän nyt lepää kaikista töistänsä, ja on voittanut sen päämaalin, jonka perään hän on kilvoitellut, ja juoksun päättänyt, ja uskon pitänyt. Ja on ollut ahkera työntekijä ja kallis Jumalan välikappale Esikoisten seurakunnan ylösrakennukseen. Ei hän ole säästänyt itseänsä totuutta sanomasta kaikille, josta hän vielä sanoi kuoleman vuoteellansa, että siitä olen hyvällä omallatunnolla, että olen totuuden sanonut kaikille, ettei kukaan saata minua soimata tuomiopäivänä, että en ole heille totuutta sanonut.

Vaan nyt ei hän[[en](#)] tarvitse enää ketään opettaa ja neuvoa kyyneleillä, niin kuin täällä Keetarin majoissa, jossa myös on ollut monta

sortajaa ja pilkkaajaa, ja ylönkatsojaa. Vaan ei hän nyt enää vaivaa heidän korviansa, vaan on nyt yhdistettynä omain rakkaitten lastensa kanssa, ja monen tuhannen veljen ja sisaren kanssa, jotka ovat jo hänen edellään menneet veisaamaan iankaikkista kiitosvirttä tapetulle Karitsalle voiton edestä, amen.

Ja kävin vielä pääsiäisen aikana Purnun kylässä lohduttamassa vainajan aviokumppania lastensa kanssa, ynnä muita hänen rakastajiansa siellä. Ja monet uudisti[va]t matkaliittojansa ja tekivät parannusta ja uskoi[va]t synnit anteeksi.

Ja ei nyt muuta tällä kertaa, vaan sanon ynnä emäntäni Martan, lasteni ja miniäni kanssa sydämen rakkaita terveisiä, ja kiitän Kieri -veljeä ja Antti Törmästä ja Matoniemi -veljeä kaikkein rakkaitten terveisten edestä vanhuksen kirjoissa, josta näen, että olette minua rakkaudella muistamassa ynnä emäntäni kanssa. Vainajan emäntä Anna Liisa ynnä lastensa kanssa käskee sanoa teille sydämen rakkaita terveisiä, koska olen teile kirjoittamassa.

Ja uskokaat, rakkaat veljet ja sisaret, kyllä voiton päällä pysymme Karitsan veren ja todistuksen sanan kautta loppuun asti, ja todistan vielä kaikille rakkaille veljille ja sisarille synnit, viat ja heikkoudet Herran Jeesuksen nimessä ja veressä anteeksi. Ja sanon vielä ynnä Herran lauman kanssa täältä sydämen rakkaita terveisiä siellä olevalle Herran laumalle, erittäin Kieri -veljelle emäntänsä ja lastensa kanssa, ynnä kaikilta yllä mainituilta sanon vielä rakkaita terveisiä vanhalle saarnaajalle Kankaan I[i]sakille ja Kalle Ojalalle: pois kaikki sekaseuraisuus Herran seurakunnasta, että Herran lauma koossa pysyy.

Synnit todistan anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä.

Tätä todistan teidän veljenne, osallinen vaivassa ja valtakunnassa

Jöns E. Mäntyvaara

[reunakirjoitukset]

Rakas sisar Karuliina Raattamaa on ollut yhdessä meidän kanssa monta viikkoa tänä talvena, ja käskee sanoa teille rakkaita terveisiä, koska olen teille kirjoittamassa. Se sama.

Kantakaa minuaki[n] anteeksi antavalla sydämellä ja rukoilkaa minunki[n] edestä. Pyytää teidän veljenne J E[riks]son [Mäntyvaara]